

РЕШЕНИЕ

№ 3907

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **403** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256, ал.1 във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. М. К. против бездействие на кмета на район „С.“ на Столична община (СО) да настани нея и домакинството ѝ в общинско жилище. Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата. Като законен представител на заинтересованите страни (ЗС) – малолетните ѝ деца К. К. К. и С. Г. К., жалбоподателката моли да бъдат настанени в общинско жилище. След като прецени в съвкупност изявленията на жалбоподателката и ЗС и обстоятелствата по делото, по изложените по-долу съображения съдът приема, че предмет на оспорване в случая е отказ, обективиран в писмо № към РСР22-КЦ01-729-(3)/12.10.2022г. на кмета на район „С.“ на СО.

След като обсъди доводите, изложени в последната и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Жалбоподателката е майка на двете ЗС, видно от представените удостоверения за раждане, издадени съответно на 21.08.2020г. и на 18.08.2017г. (л.5-6 от делото). С представения протокол № 1/06.01.2021г. жалбоподателката е включена в картотеката на нуждаещите се от жилище на район „С.“, както и нейното семейство/ домакинство, на основание чл.8, ал.1, т.5 от Наредбата за реда и условията за управление и

разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) и е определена 5 група по същата наредба, с предимство при подреждане в групата – 7 точки. Не се установява, нито се твърди съществуването на следващ протокол за посочените обстоятелства и поради това следва да се приеме, че те са непроменени. С писмо № РСР22-ГР94-1191/23.08.2022г. на кмета на район „С.“ на СО жалбоподателката е уведомена, че е налице освободено общинско жилище, находящо се на адрес: [населено място], [улица], че ще бъде настанена в него при изразено нейно съгласие. Последното е обективизирано в писмено изявление в екземпляра от посоченото писмо, представен по делото (л.16). Същото писмо обективизира волеизявление на административния орган, че жалбоподателката ще бъде настанена в конкретно посочено жилище и поради това се явява благоприятстващ адресата административен акт.

В констативен протокол от 15.09.2022г., съставен от служители на район „С.“ на СО, е описана сградата на горепосочения адрес, като едноетажна тухлена, с частични стоманобетонни елементи, без положена външна мазилка. Не се наблюдават пукнатини по носещите тухлени зидове. Покривът е от дървена конструкция, която е изгнила и се наблюдават пропадания на източния покривен скат. Липсват улуци и водосточни тръби, които да отвеждат покривните води. В някои участъци дървените подови конструкции са изгнили, на места липсват контактите по стените. Налични са пукнатини по мазилката на таваните. Изложено е заключение, че в това си състояние сградата е негодна за обитаване. Въз основа на тези констатации, с протокол № 18/30.09.2022г. комисията по чл.10 НРУУРОЖТСО предложила на кмета на района процедурата за настаняване на тричленното семейство на жалбоподателката в горепосочения общински имот да се преустанови. Административният орган възприел предложението и с писмо № към РСР22-КЦ01-729-(3)/12.10.2022г. (л.19) уведомил жалбоподателката, че в бъдеще при възможност ще ѝ бъде предложено друго жилище. Съдът в настоящия състав приема, че с това писмо е оттеглен предходният благоприятстващ индивидуален административен акт, обективизиран в писмо № РСР22-ГР94-1191/23.08.2022г. на кмета на район „С.“ на СО и е обективизиран отказ за настаняване на семейството в горепосоченото жилище. Изложението в писмото от 12.10.2022г. представлява мотивите за отказа, който следва да се приеме, че е предмет на оспорване в случая. Тъй като не се установява датата на съобщаването му на жалбоподателката, следва да се приеме, че оспорването му е направено в срока по чл.149, ал.1 АПК.

Същият отказ е мотивиран с обстоятелството, че сградата е негодна за обитаване. Този извод не се подкрепя от състоянието ѝ, установено при огледа, допуснат на основание чл.171, ал.2 АПК и извършен на 22.03.2023г. Видно от протокола от същата дата (л.59), на огледа присъстваха три лица, представили се като А. К., Д. Н. и Д. С., служители на район „С.“ на Столична община. При огледа се установи, че на адрес: [населено място], [улица] се намира едноетажна тухлена, неизмазана отвън къща, с прилежащ двор, в който се намира фургон, който изглежда обитаем. Край фургона присъства лице, което не се представи и което заяви, че живее във фургона. Между последния и къщата е прострян килим, край къщата са сложени туби с вода, край фургона - етажерка за различни вещи. Около къщата има строителни материали, складираны за употреба. Присъстващият А. К. отключи външната врата на къщата. При огледа на последната отвътре заяви, че има промяна в състоянието на къщата след извършената проверка на 06.02.2022 година. Представи изображение, за което

заяви, че е извлечение от действащия за имота подробен устройствен план и, че според последния къщата не се запазва. При огледа на вътрешността на къщата се установи, че се извършва ремонт. Поставена е изолация в две от стаите. Поставен е гипс-картон. Оформен е декоративен таван в едната от стаите, с ниша за амбиентно осветление. На подовите е изпълнена замазка. В къщата са складирани строителни материали. Едно от помещенията е приготвено с тръби за водопровод и дупки в единия край на пода, вероятно за септична яма. Къщата се състои от преддверие, две стаи и помещението, вероятно предназначено за санитарен възел. В къщата са налични лични вещи – 2 гардероба, пералня или миялна машина, легло, вентилатор, шкаф и хладилници. Предвид изложените констатации, съдът в настоящия състав приема, че общинският имот се държи от собственика, тъй като ключът за къщата се намира у общински служител. Заедно с това, в имота се извършва основен ремонт с луксозни подобрения и не може да се приеме, че къщата е негодна за обитаване.

В открито съдебно заседание на 22.03.2023г. са изслушани показанията на свидетеля Г. С. К., които съдът в настоящия състав възприема като безпротиворечиви и съответни на обстоятелствата по делото. С оглед приложените в преписката писмени доказателства следва да се приеме, че с изявленията си свидетелят подразбира периода преди изваждане на семейството му от общинския имот. Свидателят заяви, че живее на [улица], кв. Б. от 30-31 години, откакто се помни. Сградата не е опасна за живеене. Тя е стара, но не е опасна и нито има пукнатини, нито нищо. Всичко е здраво по нея. Не е напуснал къщата, откакто е роден.

По делото е представен социален доклад, изготвен съгласно чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето (ЗЗД). В доклада се посочва, че в хода на проведената среща и разговор жалбоподателката споделила, че с Г. С. К. живеят на семейни начала от 2011 г. От съвместното им съжителство имат родени две деца: К. К. К. /2 г. 7м./ и С. Г. К. /11 г./. Семейството живее на адрес: [населено място], кв. О., [улица]. Жилището е собственост на роднини на г-н К.. В него живеят майката, двете деца, партньорът ѝ, К. Д. - чичо на г-н К., партньорката на г-н Д. - П. П., дъщеря им - Б. Д., партньорът ѝ - Г. Й. и четирите им деца - К., П., Г. и И. Д.. Семейството на жалбоподателката живее на адреса от две години. Преди това са живели на адрес: [населено място], кв. Б., [улица], заедно с майката на партньора ѝ - С. М.. По данни на г-жа К., от години поддържа картотека за общинско жилище. През месец август 2022 г. по информация на г-жа К. от Столична община – район „С.“ са ѝ се обадили по телефона, като са предложили на нея и семейството ѝ да ги настанят в жилище, намиращо се на адрес: [населено място], кв. Б., [улица], след като изрази писмено съгласието си. След една седмица отново са ѝ се обадили от района да отиде да подаде декларация по чл. 10, ал. 2 от НРУУРОЖТСО, с цел изготвяне на настанителна заповед. През месец септември 2022 г. е трябвало да ѝ се обадят и да ѝ връчат настанителна заповед. През това време забелязала, че на адреса [населено място], кв. Б., [улица] има живущи, тъй като е поставена алуминиева дограма, както и тухли за подготовка за заграждане на дворното място. Подала многократно сигнали, че в имота има живущи. По нейна информация е получила обаждане от район „С.“ на СО, като са ѝ заявили, че има констативен протокол - статутът на къщата не е добър и не е подходяща за живеене. К. К. споделила, че през м. февруари 2023 г. отново получила писмо от Столична община, че отново е извършена проверка на сградата от служители на район „С.“ на СО, като отново е потвърдена информацията, че сградата е негодна за обитаване и към датата на съставяне на протокола, не се обитава. Била уведомена, че ще ѝ

предложат друго общинско жилище, отговарящо на нормите на жилищното задоволяване на семейството, но до момента без резултат. Жалбоподателката разказала, че в момента на обекта живее братът на партньора ѝ, който няма настанителна заповед. Тя не е получила настанителна заповед. Нейният постоянен адрес и този на партньора ѝ е [населено място], кв. Б., [улица]. Желанието ѝ е да осигури жилище за децата си и семейството ѝ да не се чувства в тежест на близките им. В жилището, в което живеят, към момента броят на живущите е дванадесет на брой и самото пространство е твърде ограничено.

Посочва се в социалния доклад и, че е проведен индивидуален разговор със ЗС С. Г. К., съобразен с възрастта и степента ѝ на развитие. С. К. съобщи, че тя, родителите ѝ и по - малкият ѝ брат живеят в жилище - собственост на роднини по бащина линия, от две години. Момичето твърди, че където живеят в момента, мястото им е ограничено и семейството се съобразява с всички останали живущи. Тя, родителите и брат ѝ обитават една стая. Желанието на детето е семейството да се отдели, тя да има собствена стая, обзаведена с легло, гардероб и бюро, на което да си пише домашните, както нейните съученички.

В доклада е отбелязано, че основните грижи за децата се осъществяват от двамата родители. Приблизително от две години семейството живее на адрес: [населено място], кв. О., [улица]. Жилището е собственост на роднини на партньора на жалбоподателката. То представлява къща с двор и таванско помещение. Състои се от кухня, хол, три спални помещения и санитарен възел. По данни на г-жа К., в жилището живеят дванадесет човека. Тя и семейството ѝ обитават едното спално помещение. Отоплението на къщата се осъществява на дърва. Г-жа К. заявила, че към момента не работи. Г-н Г. К. работи в "Атиум" ООД, като поставя асфалт. Доходът му е приблизително 1200 лв. месечно. Семейството общува с членовете на разширените си семейства. С. К. е ученичка в 4 клас в 60 ОУ „Св. Св. К. и М.“, като посещава занималия. К. К. е записан в ДГ 29 „Слънце“, но към момента детето не посещава детското заведение. Здравните потребности на С. К. се обезпечават от д-р И. Ч., практикуваща в С., а на К. К. от д-р М., практикуваща в 9 Д.. Децата са привързани и към двамата си родители. Жалбоподателката сътрудничила за изготвяне на социалния доклад, предоставила достъп до жилището си, отговорила на поставените въпроси и осигурила присъствието на децата. В заключение в доклада се посочва, че в интерес на децата е да се отглеждат в сигурна семейна среда и в жилище, отговарящо на потребностите им.

По делото са представени справки за издадените заповеди за настаняване в общински жилища през 2022г. и 2023г., които съдът в настоящия състав намира ирелевантни за спора и поради това не обсъжда.

Предвид констатациите от извършения оглед на общинския имот, опровергани бяха фактическите установявания, възприети от ответника, че същият имот е необитаван и негоден за използване като жилище. Не се установява, а не се и твърди съществуването на друга пречка за настаняване на семейството на жалбоподателката в посочения имот, съобразно заявеното от административния орган в негово писмо № РСР22-ГР94-1191/23.08.2022г., в което е обективизирано волеизявление, признаващо правото на жалбоподателката да бъде настанена в общинското жилище, находящо се в кв. Б., [улица]. Съответно, не се установява, а не се и твърди съществуването на обстоятелства, съставляващи основание постановеният благоприятстващ акт да бъде оттеглен.

В тази връзка следва да бъде взет предвид и най-добрият интерес на двете деца на жалбоподателката по определението на §1, т.5 от Допълнителната разпоредба на ЗЗД, което включва: желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. Видно от социалния доклад и свидетелските показания, в миналото жалбоподателката е обитавала общинското жилище със семейството си, включително по-голямото дете. Бащата е обитавал същото жилище от раждането си. Ето защо, наред с необходимостта от предоставяне на достатъчна жилищна площ, в случая следва да бъде отчетена и възможността децата да бъдат отглеждани в постоянна, сигурна среда и допринасящата за това приемственост. Съгласно чл.19, ал.1 от НРУУРОЖТСО, настаняването в общинско жилище се извършва със заповед от кмета на района по местонахождение на последното. Макар кметът на района да не е сред органите, изрично посочени в чл.6 ЗЗД, по арг. от чл.1, ал.1 от същия закон следва да се приеме, че той също е адресат на задължението да предприема необходимите действия за осигуряване най-добрия интерес на детето като израз на закрилата, предмет на специалния закон. Поради това следва да се приеме, че е дължимо настаняване на семейството на жалбоподателката, включващо две деца, в жилището, за което в писмо № РСР22-ГР94-1191/23.08.2022г. на кмета на района е изрично признато правото и възможността за това настаняване. Като извърши преценка на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че процесният отказ е издаден в установената форма от компетентен орган. При това е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в неизясняване в пълнота на състоянието на общинското жилище и годността му за обитаване. По изложените по-горе съображения, отказът не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Тъй като за издаването на заповед за настаняване е достатъчна информацията, вече налична при административния орган, за изпълнение на указанията по чл.173, ал.2 АПК следва да бъде определен срок съобразно чл.57, ал.4 АПК. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо № към РСР22-КЦ01-729-(3)/12.10.2022г. на кмета на район „С.“ на Столична община.
ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „С.“ на Столична община за произнасяне в седемдневен срок, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.
Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: